

کنفرانس اروپایی پیرامون
معلومات محافظتی دیاسپورا برای
افغان های در معرض خطر

12 – 13 جون 2022

امستردام، هالند

راجع به

پروژه مهاجرت مصئون افغانها

پروژه مهاجرت مصئون افغانها توسط [شورای پناهندگان دنمارک \(DRC\)](#) و [مرکز مهاجرت ترکیبی آسیا \(MMC\)](#) تطبیق شده و از جانب وزارت امور خارجه هالند از ماه جون سال 2019 الی ماه اگست سال 2022 تمویل گردیده است. هدف این پروژه تحت پوشش قرار دادن افغانهای در مسیر مهاجرت و آنعده افغانهای که قصد مهاجرت دارند، تا بتوانند در مورد سفر خویش تصویری واقعی و معتبر در اختیار داشته باشند و خطرات پیش رو و حقوق خویش را به درستی درک نمایند. پروژه مذکور پنج سازمان دیاسپورای افغان را به عنوان همکاران خویش در کشورهای دنمارک، هالند و آلمان مورد حمایت قرار می دهد تا سازمانهای مذکور بتوانند شبکه ها و اندوخته های خویش را در راستای کمک به افغانها تقویت و گسترش بخشند تا آنها را در حصه اتخاذ تصمیم برای مهاجرت مصئون کمک کنند.

معلومات مورد نیاز از طریق تحقیقات و جمع آوری اطلاعات، از جمله مشوره های همه جانبه با گروه های دیاسپورای افغان مقیم اروپا، آنعده مهاجرینی که در مسیر راه قرار دارند، مهاجرین بالقوه و عودت کنندگان در افغانستان به دست آمده اند. ظرفیت سازمان های دیاسپورا افغان که در راستای ارائه معلومات محافظتی فعالیت می کنند ارتقا یافت و شبکه های مورد نیاز ایجاد گردید تا از تبادل پیام ها و معلومات هدفمند پیرامون کمک های محافظتی به زبان های انگلیسی، فارسی/دری و پشتو اطمینان حاصل شود و بدین ترتیب یک فضای مصئون و محفوظ مهاجرت برای افراد آسیب پذیر از افغانستان فراهم و تقویت گردد.

فهرست اختصارات

CSO	Civil Society Organization	نهاد جامعه مدنی
DRC	Danish Refugee Council	شورای پناهندگان دنمارک
DO	Diaspora Organization	سازمان دیاسپورا
MMC	Mixed Migration Centre	مرکز مهاجرت ترکیبی
IOM	International Organization for Migration	سازمان بین المللی مهاجرت
INGO	International Non-governmental Organization	مؤسسه غیردولتی بین المللی
NGO	Non-governmental Organization	مؤسسه غیردولتی
SBC	Social Behaviour Change	تغییر سلوک و رفتار اجتماعی
SBCC	Social Behaviour Change Communication	ارتباطات تغییر سلوک و رفتار اجتماعی
UN	United Nations	سازمان ملل متحد
UNHCR	United Nations High Commissioner for Refugees	کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان

افتخار تصاویر کنفرانس که در این گزارش نشر شده اند، بر میگردد به:

آیرس هایداو، تصویر بردار (Babilonya Creative)

مقدمه

این گزارش بازتاب‌دهنده پیشرفت‌های کنفرانس اروپایی "معلومات محافظتی دیاسپورا برای افغان‌های در معرض خطر" بوده که از تاریخ 12 الی 13 ماه جون سال 2022 در شهر امستردام کشور هلند برگزار گردیده است. هدف این گزارش عبارت است از در میان گذاشتن نکات بحث‌برانگیز و مباحثات بین اشتراک‌کنندگان کنفرانس در مورد اهمیت معلومات محافظت پیرامون مهاجرت مصون برای افغان‌های در معرض خطر و نقش سازمان‌های دیاسپورا (DOS) در ارائه این معلومات می‌باشد. در کنفرانس یادشده به تعداد 87 تن اشتراک‌کننده از سازمان‌های دیاسپورا، مؤسسات غیردولتی بین‌المللی، سازمان ملل متحد، دولت‌های تمویل‌کننده و شرکای تحقیقاتی گرد هم آمده بودند. به همین ترتیب، نمایندگان دیاسپورای افغان از گوشه‌های مختلف اروپا، به شمول کشور‌های دنمارک، آلمان و هلند در این کنفرانس حضور بهم رسانیده بودند.

در روز نخست کنفرانس که هدف آن گسترش شبکه و تقویت آموزش هم‌رده بود، به تعداد 51 تن نمایندگان دیاسپورا فرصت یافتند تا اندوخته‌ها و تجارب خویش را با یکدیگر در میان بگذارند و در برنامه آموزشی معلومات محافظتی اشتراک ورزند. چهار سازمان دیاسپورا که به عنوان شرکای پروژه مهاجرت مصون افغان‌ها شناخته می‌شوند مواد مرتبط به معلومات محافظتی را که در اختیارشان قرار داشتند، به سایر اعضای دیاسپورا ارائه نمودند و از نظریات/فیدبک و پیشنهادات ارائه شده آنان قدردانی نمودند. این در واقع یک فرصت مناسب برای اعضای دیاسپورا بود تا در مورد نتایج پروژه معلومات حاصل کنند و پروسه تهیه مواد لازم توسط سازمان‌های دیاسپورا که به عنوان شرکای پروژه شناخته می‌شوند، را به درستی درک نمایند.

روز دوم کنفرانس پرزنتیشن‌های متقابل، مباحثات گروهی و جلسات هم‌زمان را تحت پوشش قرار می‌داد. نخستین پرزنتیشن بر چگونگی تطبیق میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) در چهارچوب پروژه متمرکز بود. در این پرزنتیشن خاطر نشان گردید که پروسه‌های درک خطر انفرادی و تصمیم‌گیری همواره در یک محیط پیچیده ناشی از متغیرهای داخلی و خارجی و عوامل متعددی دافعه/جاذبه اتفاق می‌افتند. به همین ترتیب، خلأهای موجود در کمپاین‌های مهاجرت از لحاظ مدنظر گرفتن ابعاد تصمیم‌گیری بشری از دیدگاه تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) بررسی و شناسایی گردیدند.

پرزنتیشن دوم بالای جمع‌آوری اطلاعات توسط مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا و اقیانوسیه در کشور‌های افغانستان و ترکیه متمرکز بود. مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) عمدتاً روند جمع‌آوری اطلاعات را از طریق ابتکار 4Mi، تحقیق، تحلیل و انکشاف پالیسی در عرصه مهاجرت ترکیبی در آسیا و اقیانوسیه انجام می‌دهد، تا بدین ترتیب راجع به حقوق و حمایت از افراد در مسیر مهاجرت به روند برنامه‌ریزی و پالیسی‌سازی اطلاع‌رسانی نماید. یافته‌های تحقیقات پیرامون تصمیم قبل از مهاجرت، آگاهی از خطرات، تجارب مهاجرت، عودت و ادغام مجدد، ارائه گردید. قابل یادآور است که نتایج سروی 4Mi به گونه [آنلاین](#) قابل دسترس می‌باشد.

در پرزنتیشن اخیر یک [ویدیوی](#) معلوماتی مرتبط به مهاجرت مصون افغان‌ها به نمایش گذاشته شد، که تمام محصولات تولید شده توسط شرکای پروژه را به تصویر می‌کشید.

پرزنتیش های متذکره در دو پنل گروهی و گفتمان پیرامون معلومات مهاجرت مصوّن مرتبط به سازمان های دیاسپورای افغان و نقش آنها به حیث ارائه کنندگان معلومات دنبال گردید و در مورد این صحبت شد که بازیگران خدمات بشردوستانه چگونه می توانند دسترسی به خدمات را از طریق بهبود معلومات تقویت بخشند.

پنل گروهی نخست برای ارتباط دادن تجارب نهاد های همکار که محصولات و مواد معلوماتی محافظت را تولید نموده اند، اختصاص داده شده بود. در این پنل گروهی، نهاد های متذکره رویکرد های خویش را در مورد چگونگی انتخاب موضوعات و مخاطبین مورد هدف برای کمپاین های شان، چگونگی تهیه مواد ارتباطات/افهام و تفهیم در قالب میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) و دروس آموخته شده برای آینده در میان گذاشتند. در پنل گروهی دوم نیازمندیهای بلند بردن سطح آگاهی در مورد معلومات و خدمات محافظت برای آئنده مهاجرتی که در مسیر راه قرار دارند، شناسایی گردیدند. در پنل گروهی یاد شده ایجاد یک پلاتفورم برای سهمگیری بازیگران خدمات بشردوستانه و ارائه کنندگان خدمات در یک گفتمان مبتنی بر راه حل در پیوند با توصیه های مرتبط به تبادل معلومات و خدمات موجود با مهاجرین و رسیدگی به خلا های موجود در روند ارائه خدمات، به بحث گرفته شد.

در پایان کنفرانس، چهار جلسه همزمان راه اندازی گردید، که عمدتاً بالای موضوعاتی چون میتودولوژی های مختلف قابل تطبیق در کمپاین های معلوماتی پیرامون مهاجرت و چالش ها و راه حل های موجود برای تطبیق و تحقق رویکرد های متذکره در جریان بحران های بشری و اوضاع بی ثبات و آشفته، تمرکز داشتند. جلسه دوم در مورد نیازمندیهای موجود معلوماتی/اطلاعاتی در افغانستان و کانال های ارتباطی موجود تدویر گردید، و روی چگونگی حمایت از تبادل اطلاعات توسط مؤسسات غیردولتی بین المللی بحث صورت گرفت.. جلسه سوم که تمرکز آن بالای حمایت بین المللی و مسیر های قانونی بود، گزینه های مرتبط به چگونگی حمایت، بهبود و دادخواهی برای معلومات و دسترسی به مسیر های مصوّن و قانونی را مورد بررسی قرار داد. جلسه اخیر مسایلی چون همکاری میان سازمان های دیاسپور و بازیگران نهادی، ارج دهی و محدودیت های که مستلزم توصیه ها جهت همکاری در آینده می باشند، را مورد بحث قرار داد.

سخنرانی افتتاحیه

مینگو هیدوک تیتشی، مسئول بخش مشارکت جامعه مدنی و برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

خانم مینگو هیدوک تیتشی، کنفرانس اروپایی را با اعلام 10 سالگی برنامه دیاسپورا شورای پناهندگان دنمارک (DRC) افتتاح نمود، و از نقش حمایتی منحصر به فرد دیاسپورا در کمک به فعالیت های بشردوستانه، دادخواهی، مشارکت، به رسمیت شناختن و توسعه کشور شان یاد آوری کرد. خانم مینگو خطاب به حاضرین کنفرانس گفت که هدف پروژه متذکره ارایه دقیق ترین و معتبرترین معلومات محافظتی به افراد بیشتر نیازمند بوده است. خانم مینگو در حالی که بالای مؤثریت شریک ساختن معلومات و نقش دیاسپورا در انتشار آن تاکید می ورزید، اشاره نمود که توانایی دیاسپورا در ارائه معلومات مرتبط و متناسب در مورد خطرات مهاجرت غیرقانونی، حقوقی که یک فرد در حال مسافرت و پس از ورود با آن مواجه است، و خدماتی که برای محافظت از مهاجرین در مسیر راه قابل دسترس اند، از اهمیت به سزایی برخوردار می باشند. سپس موصوف در مورد رویکرد های خلاقانه که پروژه مذکور روی دست گرفته است و اهمیت مدنظر گرفتن دروس آموخته شده از تطبیق پروژه در طرح ریزی پروژه های مشابه در آینده، وضاحت داد. در خاتمه، خانم مینگو از سازمان های دیاسپورا که به عنوان شرکای پروژه به شمار می روند به خاطر تهیه و تولید محصولات ابراز امتنان و قدردانی نمود.

تیمبا لیویس، مدیر منطوقی، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا

آقای تیمبا لیویس، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) را به حاضرین کنفرانس به معرفی گرفت و تاکید ورزید که جمع آوری و تحلیل اطلاعات و ارائه شواهد و مدارک معتبر در مورد مهاجرت به شورای پناهندگان دنمارک (DRC) و شرکای آن، از ماموریت های عمده این مرکز به شمار می رود. همچنان آقای تیمبا لیویس به نقش دیاسپورا در راستای پاسخدهی در برابر نیازمندیهای جوامع قبل از اقدام هر بازیگر دیگر، اشاره کرد و خاطر نشان نمود که متاسفانه مؤسسات غیردولتی بین المللی و سایر بازیگران خدمات بشردوستانه ارزش مشارکت مهاجرین را به اندازه کافی درک نمی کنند و به آن ارجح نمی گذارند، اما موصوف پیشرفت ها در این عرصه را برای پاسخدهی سازمانی به یک "انقلاب" تشبیه کرد و خاطر نشان نمود که برگزاری این کنفرانس نمونه بارزی از همچو دستاورد ها است. آقای تیمبا لیویس بر اهمیت این کنفرانس در شناسایی طرق همکاری و استفاده از ابزار، تخصص/تجارب، اطلاعات و اندوخته های موجود برای محافظت از نیازمندان نیز تاکید ورزید.

پرزنتیشن ها

سارا عثمان، مشاور مستقل علوم سلوک و رفتار، شرکت خدمات مشورتی عثمان

خانم سارا عثمان دیدگاه های خویش را در مورد این بیان نمود که موصوف چگونه به حیث یک کارشناس تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) از سازمان های دیاسپورا در راستای طرح ریزی مواد معلوماتی کمپاین ها که عمدتاً بالای تغییر سلوک، رفتار و دیدگاه های مخاطبین مورد هدف تاکید می ورزند، حمایت می کند. همچنان او در مورد میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) در عرصه مهاجرت غیرقانونی توضیحات لازم ارائه نمود و سخنرانی خویش را از تعریف تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) و اینکه چگونه میتوان از آن در راستای نفوذ بالای سلوک و رفتار انسان استفاده نمود، آغاز کرد. خانم سارا در ادامه صحبت های خویش به مدل اجتماعی - ایکولوژیکی سلوک و رفتار اشاره نمود و متعاقب آن متغیر های سلوک و رفتار و استراتژی ها و مداخلات مروج را که عبارت از دادخواهی، ارتباطات تغییر سلوک و رفتار و بسیج اجتماعی می باشند، به بحث گرفت. موصوف تاکید ورزید که از لحاظ ارتباطات/افهام و تفهیم خیلی مهم است که کاربران به طور مناسب تحت پوشش قرار داده شوند، تا آنها نیازمندیهای خود را به درستی درک نمایند و ایجاد راه حل های کمک کننده به آنها، ضروری می باشند. همچنان خانم سارا عثمان در مورد فعالیت های تکمیل شده با سازمان های دیاسپورا توضیحات مختصر ارائه نمود، که مسایل چون حمایت از روند جمع آوری اطلاعات در مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) از طریق تهیه پرسشنامه ها، برنامه های آموزشی و جلسات مربیگری در مورد تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC)، استراتژی ارتباطات/افهام و تفهیم و نظارت و ارزیابی، کار مشترک در طرح ریزی پیام ها و توصیه های لازم در مورد شواهد و مدارک و اندازه گیری نتایج، را تحت پوشش قرار می داد.

خانم سارا عثمان قبل از آنکه در مورد پروسه طرح ریزی مداخلات توضیحات ارائه نماید، درنگی بر اهمیت تحقیق نمود و در همکاری با سازمان های دیاسپورا (DOS) به تحلیل اطلاعات پرداخت، تا عوامل اثرگذار بالای سلوک و رفتار انفرادی و جمعی در اوضاع آشفتنه و تصمیم گیری در مورد مهاجرت به درستی درک شوند. اطلاعات متذکره نشان دهنده آن بود که والدین و جوامع از منابع کلیدی معلومات/اطلاعات به شمار می روند، اما نشانه هایی نیز وجود داشتند که برچسب (عار) مرتبط به مهاجرت غیرقانونی می تواند به عنوان یک مانع عمل نماید، چون اعضای جامعه از مهاجرت غیرقانونی حرفی نمی زنند. همچنان اطلاعات نشان دهنده آن بود که بین خدمات مطالبه شده توسط مهاجرین و خدماتی که جامعه مدنی قابلیت ارائه آنرا دارد، ناسازگاری قابل ملاحظه به چشم می خورد و باید در راستای بهبود آن اقدامات لازم صورت گیرد.

خانم سارا خاطر نشان نمود که سازمان های دیاسپورا (DOS) از لحاظ آموزشی اقبال مورد هدف را به خوبی درک می کنند، که می توان از آن در پروژه های مشابه آینده استفاده به عمل آورد. اما لازم است که در عرصه تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) تجارب/تخصص تخنیکي کافی در اختیار قرار داشته باشد، تا کمپاین ها به گونه درست طرح ریزی و تطبیق گردند. موصوف پیشنهاد

نمود که در تمام سطوح طرح ریزی مداخلات، به شمول روند ارائه خدمات در مسیر راه باید از ادغام دیدگاه یا چشم انداز رفتاری حمایت همه جانبه صورت گیرد.

عبدالله محمدی، هماهنگ کننده منطقوی 4Mi، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا

آقای عبدالله محمدی ابتکار جمع آوری اطلاعات 4Mi را برای حاضرین ارائه نمود، که عبارت از یک سیستم مشخص، معیاری و جهانی برای جمع آوری اطلاعات کمی اولیه در مورد جریان های مهاجرتی ترکیبی می باشد.

موصوف در مورد جمع آوری اطلاعات توسط ابتکار متذکره در کشور های افغانستان و ترکیه توضیحات ارائه نمود، تا از پروژه مذکور با استفاده از شواهد و مدارک در مورد مسایل مرتبط به افغان های در مسیر مهاجرت حمایت صورت گیرد. آقای عبدالله چهارچوب زمانی جمع آوری اطلاعات را نیز ارائه نموده و میتودولوژی آنرا مختصراً توضیح نمود. تحقیقی که در هفت ولایت و چهار نقطه سرحدی افغانستان انجام یافته که به تعداد 4200 تن مصاحبه شونده را تحت پوشش قرار داده است. آقای محمدی دلایل عمده عودت به وطن را پیوستن به خانواده و دوستان در داخل افغانستان و عدم توانایی در برآمدن از عهده مخارج زندگی در کشوری که به آن مهاجرت نموده است، برشمرد. از نقطه نظر چالش های پس از عودت، اکثریت آنها گزارش داده اند که عدم دریافت کار مناسب به عنوان چالش درجه یک آنها بوده و خشونت ها و مقروضیت در جایگاه دوم و سوم قرار دارند. پاسخ دهندگان اناث از خشونت ها و عدم پذیرش در جامعه به عنوان چالش درجه یک پس از عودت به کشور یادآوری نموده اند. پاسخ دهندگان پس از عودت به کشور به کمک و حمایت دسترسی نداشته اند و صرف 19 درصد آنها گزارش داده اند که آنها پول نقد و یا مواد غذایی را که توسط مؤسسات غیردولتی و یا خانواده/دوستان در افغانستان فراهم گردیده است، دریافت نموده اند. افرادی که از کشور های عضو اتحادیه اروپا عودت نموده اند، از دریافت مقادیر بلندتر کمک حرف زده اند.

اطلاعاتی که در کشور ترکیه از 2000 تن افغان ها جمع آوری گردید، نشان دهنده آن است که آنها عمدتاً از طریق مسیر زمینی مهاجرت نموده و برای رسیدن به کشور ترکیه از مسیر ها و وسایط نقلیه گوناگون استفاده می نمایند و گزارش ها حاکی از آن اند که خطرناک ترین نقاط در مسیر راه مناطق سرحدی پنداشته می شوند. قبل از حرکت، از دیاسپورا به عنوان منبع عمده معلوماتی/اطلاعاتی تذکر به عمل آمده است، اما مهاجرین در جریان مسافرت به قاچاقبران و سایر مهاجرین در مسیر راه دلبستگی زیاد دارند. خلا های معلوماتی/اطلاعاتی عمدتاً با حقوق مهاجرین و اینکه آنها در کجا به خدمات دسترسی دارند، ربط دارند. با در نظر

داشت تمام نکات یاد شده، اکثریت مهاجرین گزارش داده اند که آنها مسافرت خویش را بدون توجه به آنچه که در مسیر راه فرا گرفته اند، آغاز نموده اند.

به تعقیب پرنزیشن ها مباحثات راه اندازی گردید و به اشتراک کنندگان فرصت داده شد تا پرسش های خود را مطرح نمایند و بدین ترتیب با مجریان تعامل متقابل داشته باشند. پرسش نخست در باره قابلیت نفوذ مجریان بالای پالیسی های مهاجرت مطرح گردید که توسط آقای تیمبا لیویس به آن پاسخ داده شد. ایشان در توضیحات خویش گفتند که مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) اطلاعات و شواهد/مدارکی را ارائه میکنند که از آن به منظور دادخواهی و اطلاع رسانی به روند تصمیم گیری در مورد پالیسی استفاده به عمل می آید. خانم سارا به پرسشی در مورد تطبیق رویکرد تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) در کمپاین های دیگر پاسخ داد و خاطر نشان نمود که ما زمانی شگفت زده و مایوس شدیم که دریافتیم که بالای مؤسسات غیر دولتی اعتماد وجود ندارد و مردم معلومات ارائه شده در اکثریت کمپاین ها را مفید نمی دانند، چون به گفته آنها به آنان ربطی ندارند.

آقای عبدالله به پرسش های مطرح شده در مورد تحقیقات پاسخ ارائه نمود و اظهار داشت که از لحاظ دسترسی به معلومات/اطلاعات میان تجارب زنان و مردان تفاوت وجود دارد و بخاطر اینکه زنان مستقیماً به اطلاعات دسترسی ندارند آنها بیشتر به شریک زندگی خود و یا سایر اعضای خانواده متکی می باشند. از لحاظ نقش تکنالوژی در دسترسی به معلومات/اطلاعات، اکثریت آنها با خود تیلیفون هوشمند دارند، اما بنابر کمبود کریدت، جریان برق و دسترسی به اینترنت در مسیر راه از آن استفاده نمی کنند، از اینرو منابع عمده معلوماتی آنها قاچاقبران می باشند.

پنل گروهی و گفتمان اول:

معلومات مهاجرت مصؤون سازمان های دیاسپورای افغان و نقش آنها به عنوان ارائه کننده گان معلومات

مجری:

سارا عثمان، مشاور مستقل علوم سلوک و رفتار، خدمات مشورتی عثمان

شرکت کنندگان پنل گروهی:

- خلا پامیر، رئیس بنیاد کیهان
- مزمل امان، رئیس بنیاد امداد رسانی (مرسته) برای افغانستان (Mrastah e.V. Hilferuf Für Afghanistan)
- زهره یسنا فیضی، رئیس انجمن حقوقدانان افغانستان در کشور دنمارک
- داکتر آصف حسینی، رئیس بنیاد آباد (Abad e.V)

در پنل گروهی اول با چهار سازمان دیاسپورا که به عنوان شرکای پروژه شناخته می شوند و در راستای تولید معلومات محافظت برای افغان های در معرض خطر کار نموده اند، گفتمان همه جانبه صورت گرفت.

مواد معلوماتی کمپاین سازمان های پنجگانه شرکای پروژه مهاجرت مصؤون افغان ها :

بنیاد آباد (Abad e.V):

ویدیو های انیمیشن توضیحی و مصاحبه های تصویری در مورد مهاجرت مصؤون و خطرات محافظت، در پهلوی ویدیو های کوتاه در مورد آموزش زبان مهاجرت مصؤون به زبان های فارسی/دري و پشتو.
صفحه فیس بوک: (@Abad.berlin)، صفحه یوتیوب: آباد، وب سایت (www.abad-berlin.de)، ایمیل آدرس: admin@abad-berlin.de.

انجمن حقوقدانان افغانستان در کشور دنمارک:

ویدیو در مورد معلومات عمومی حقوقی راجع به طرز العمل های درخواست پناهندگی در اروپا به زبان های فارسی/دري و پشتو و زیر نویس انگلیسی.
صفحه فیس بوک: (Immigration Window)، صفحه اینستاگرام: (immigration_window)، صفحه یوتیوب: (Immigration Window). صفحه تیک تاک: (immigrationwindow0)، ایمیل آدرس: immigrationwindow@gmail.com.

بنیاد کیهان:

ویدیو های انیمیشن در مورد معلومات مهاجرت مصؤون راجع به جلوگیری از حاملگی و حفظ الصحه قاعدگی/تحیض زنان به زبان فارسی/دري با زیر نویس انگلیسی.
صفحه فیس بوک: (KEIHAN Foundation)، صفحه لینکد ان: (KEIHAN Foundation)، صفحه یوتیوب: (StichingKEIHAN)، وب سایت: (www.keihan.org)، ایمیل آدرس: (info@keihan.org)

بنیاد امداد رسانی (مرسته) برای افغانستان (Mrastah e.V. Hilferuf Für Afghanistan):

چت بات آنلاین متقابل در مورد مهاجرت مصوّن به زبان های فارسی/دري، پشتو و انگلیسی. لینک چت بات: (startupistan.org)،
صفحه فیس بوک: (Mrastah e.V)، ویب سایت: (www.mrastah.de)، ایمیل آدرس: (mrastah.ev@gmail.com).

همکاران اناث:

انیمیشن ویدیویی و وینار تصویری در مورد چگونگی پیوستن و ادغام مجدد خانواده در کشور آلمان، به زبان فارسی/دري.
صفحه فیس بوک: (Female Fellows)، صفحه یوتیوب: (Female Fellows e.V)، ویب سایت:
(www.femalefellows.com)، ایمیل آدرس: (info@femalefellows.com).

گزارش کنفرانس اروپایی پروژه معلوماتی دیاسپورای افغان (ADIP) | ماه جون 2022

گفتمان مذکور با دیدگاه های سازمان های دیاسپورا (DOS) در مورد انتخاب مخاطبین مورد هدف و موضوعات کمپاین ها آغاز گردید. آنها تجارب خویش را در مورد استفاده از میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) و چالش های که آنها در جریان این پروسه به آن روبرو شده اند با اشتراک کنندگان در میان گذاشتند. تمام سازمان های دیاسپورا (DOS) قبل از آنکه یک موضوع را انتخاب نمایند و مداخلات خویش را بر مبنای نیازمندیها انکشاف دهند، تحقیقات لازم انجام داده اند. سپس اشتراک کنندگان در مورد محصولات و مواد ارتباطات/افهام و تفهیم مباحثه همه جانبه نمودند و خاطر نشان گردید که نظریات ارائه شده توسط اشتراک کنندگان به سازمان های دیاسپورا، در حقیقت آنها را در راستای شناسایی ساحاتی که به بهبود نیاز دارند و در شناسایی موفقیت های شان یاری می رسانند.

یک تن از شرکت کننده گان پنل گروهی تاکید ورزید که معلومات ارائه شده باید مبتنی بر شرایط و مخاطبین مختلف مورد هدف باشند، زیرا کشور های مختلف از قواعد و طرزالعمل های مختلف برای مهاجرت پیروی می کنند. شرکت کننده گان پنل گروهی توافق نمودند که ارائه معلومات مورد نظر باید مبتنی بر شرایط باشد، اما در این میان معلوماتی نیز به چشم می خورد که میتواند برای همگان به عین اندازه مفید باشد، مانند تهیه اسناد قبل از عزیمت. برخی از اعضای سازمان های دیاسپورا به این باور بودند که مشارکت با مؤسسات غیردولتی و یا نهاد های سازمان ملل متحد مانند کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) با در نظر داشت تجارب/تخصص آنها در عرصه مربوطه می تواند سودمند باشد، اما سازمان های همکار به این باور بودند که جوامع افغان بالای آنها نسبت به نهاد های دیگر اعتماد بیشتر دارند و باید از این فرصت استفاده همه جانبه صورت گیرد. در حقیقت، شرکت کنندگان پنل گروهی و حاضرین جلسه در مورد نقش کلیدی و توانایی سازمان های دیاسپورا در ارائه معلومات معتبر و قابل اعتماد به افراد نیازمند، تاکید ورزیدند و در مجموع بالای آن توافق داشتند.

گفتمان مذکور با پرسش مطرح شده از جانب یک تن حاضرین جلسه در مورد درک انگیزه کلیدی سازمان های دیاسپورا (DOS) در پیوند با همکاری و مشارکت با پروژه مذکور به پایان رسید. در جلسه دریافت گردید که انگیزه کلیدی سازمان های دیاسپورا (DOS) در پیوند با همکاری و مشارکت با پروژه این بود که آنها باید از قابلیت حمایت از کشور متبوع و هموطنان خویش برخوردار باشند، تا آنها بتوانند در راستای داشتن یک زندگی بهتر برای خود و خانواده شان تلاش کنند.

پنل گروهی و گفتمان دوم:

بازیگران خدمات بشردوستانه چگونه می توانند دسترسی به خدمات را از طریق بهبود معلومات تقویت بخشند؟

مجری:

بیاتریس ماوکاندویت، هماهنگ کننده پروژه، برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

شرکت کنندگان پنل گروهی:

- کریستین وان دن برنگ، مشاور ارتباطات ستراتژیک، نهاد (Seefar)
- سیلینا کوزاکویچ، هماهنگ کننده منطوقی پروژه، شورای پناهندگان دنمارک (DRC) در حوزه اروپا "ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها" (PRAB)
- سید حسنین، بنیانگذار و رئیس اتحادیه ملی پناهندگان و تبعید شدگان (UNIRE) ایتالیا، کارمند پروژه، اطفال در حال مهاجرت
- پال کلیویت، رئیس شرکت (SP Knowledge)

آغازگر پنل گروهی دوم نهادی موسوم به (Seefar) بود، که در آن یافته های تحقیقات کیفی پیرامون خطرات و موانع دسترسی به خدمات به معرفی گرفته شد. تحقیق مذکور حاکی از آنست که بین تقاضا و ارائه خدمات ناسازگاری وجود دارد. سطح درک مشکلات و نیازمندیهای مهاجرین، نه تنها در میان ارائه کنندگان خدمات، بلکه در میان خود مهاجرین خیلی ها پایین است. مهاجرین و پناهندگان می خواهند هنگام عبور از مرزها به خدمات اضطراری دسترسی داشته باشند. اما، روال فعلی طوریکست که خدمات در مناطق سرحدی قابل دسترس نبوده ولی در مراکز ترانزیتی قابل دسترس می باشند، که دلیل عمده آنها تحرکات نظامی در مرزها و پالیسی ها و اقداماتی که از جانب دولت های میزبان روی دست گرفته می شوند تشکیل می دهد. افزون بر آن، سطح دانش پاسخ دهندگان راجع به چگونگی ارائه خدمات و حقوق شان به حیث پناهندگان و یا پناهجویان به گونه چشمگیر پایین می باشد. اگر نگاهی به گذشته انداخته شود، افرادی که به اروپا مواصلت نموده اند و یا برای مدت طولانی در حالت سردرگمی قرار داشته اند، گزارش داده اند که اگر آنها قبل از عزیمت به همچو معلومات دسترسی می داشتند به یقین که از آن سود می بردند. این در حالیکست که در آغاز مسافرت اکثریت مهاجرین به این نمی اندیشند که ممکن به دسترسی به خدمات نیاز داشته باشند، زیرا قاچاقبران برای آنان وعده می دهند که یک سفر سریع و مصبؤن خواهند داشت.

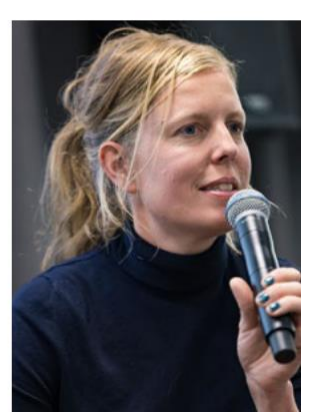
در ادامه پنل گروهی و گفتمان، در مورد خدمات موجود برای آنعده مهاجرینی که در مسیر راه قرار دارند و یا به کشور های مقصد رسیده اند، معلومات تبادل گردید که با یک پرزنتیشن در مورد ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) آغاز گردید. ابتکار یاد شده متشکل از نهاد های حمایت کننده و ارائه کننده مساعدت های حقوقی بوده و تمرکز عمده آن بالای رعایت حقوق بشر در مرز های خارجی و داخلی اتحادیه اروپا، منجمله کشور های ایتالیا، هنگری، بوسنیا و هرزیگوینیا، صربیا، مقدونیه شمالی، یونان، پولند، لیتوانیا و بلاروس می باشد. طی دو سال گذشته، ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) به مسائل ذیل رسیده گی نموده است: (1) تطبیق سیستماتیک گزینه عقب راندن، زیر نام متوقف ساختن مهاجرت های غیرقانونی. (2) عدم رعایت حقوق بشر در مرز های اتحادیه اروپا. (3) عدم حسابدهی کشور های عضو اتحادیه اروپا. شرکای ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) در مناطق سرحدی حضور داشته و کمک های فوری را مانند (آب، مواد غذایی، کمک های اولیه طبی، معلومات و غیره که در واقع با عواملی چون شرایط عملیاتی، دسترسی و ظرفیت بستگی دارند) برای افرادی که در حالت سردرگمی در مرزها قرار دارند، ارائه می کنند و رویداد های عقب

راندن را ثبت/ریکارڈ می کنند. شواهد نشان داده اند که در صورتیکه یک قربانی بخواهد علیه نهاد های مذکور به اقدام قانونی دست بزند، شرکا می توانند جزئیات لازم را جمع آوری کنند. در عرصه دادخواهی، ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) به نمایندگی از شرکای شبکه از گزارشات و معلومات/اطلاعات جمع آوری شده در مرز استفاده می کند، تا بتواند برای دست اندرکاران ذریبط/پالیسی سازان در سطح ملی و یا به سطح اروپا (کمیسیون اروپا، پارلمان اتحادیه اروپا و مراجع دیگر) اطلاع رسانی نماید و بدین ترتیب در تغییر پالیسی ها و عملکردها نقش خود را ایفا کند.

این پنل گروهی با پرزنتیشن نهاد "اطفال مفقود شده اروپا" که بیشتر از 31 سازمان مردمی را در 26 کشور اروپایی با هم وصل می کند، ادامه یافت. نهاد مذکور عمدتاً علیه بهره برداری و قاچاق اطفال مبارزه می کند. نهاد یاد شده یک اپلیکیشن را در 10 کشور اروپایی با استفاده از پنج زبان تهیه نموده است، که هدف آن آگاهی دهی به اطفال و جوانان در مورد خدمات موجود و اینکه آنها از کجا می توانند خدمات متذکره را به دست آرند، می باشد. این اپلیکیشن در مشوره با اطفال و نوجوانان طرح ریزی گردیده است. همچنان آنها از پخش اپلیکیشن یاد شده میان همتایان و شبکه های خویش نیز حمایت همه جانبه نموده اند. موضوع بحث دیگر پنل گروهی را ضرورت استفاده از شواهد تشکیل می داد که جهت طرح ریزی کمپاین های معلوماتی که در واقع نوعی از خدماتی است که مهاجرین در مسیر راه را تحت پوشش قرار می دهند، شرکت (SP Knowledge) تجارب خود را در مورد چگونگی استفاده از آزمایش پیام ها که به منظور اطلاع رسانی به روند پلانگذاری ارتباطات از آن استفاده به عمل آمده بود، با حاضرین در میان گذاشت و خاطر نشان نمود که در حال حاضر که پروژه به پایان خود نزدیک شده است، آنها در حال ارزیابی پیامد ها/نتایج درازمدت پیام ها قرار دارند. شناسایی مخاطبین مورد هدف کمپاین ها و تمرکز دقیق در این زمینه از چالش های عمده بود، که آنها به آن روبرو شده اند که به نحوی با چگونگی استفاده از اپلیکشین میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) بستگی دارد. موضوع دیگری که در مورد آن بحث صورت گرفت این بود که نهاد های بین المللی و یا نهاد های سازمان ملل متحد به ندرت ابعاد کمپاین ها را مدنظر می گیرند که در واقع به مسئله اعتماد بستگی دارد، زیرا مردم نمی دانند که آنها می توانند به خدمات دسترسی داشته باشند، بناً تاکید صورت گرفت که پیام های منسجم که از جانب بازیگران قابل اعتماد به نشر می رسند، از اهمیت به سزایی برخوردار اند.

اکثریت شرکت کنندگان پنل گروهی به این نتیجه رسیدند که اعتماد یک مسئله مهم بوده و مردم بنابر هراسی که از اخراج اجباری دارند، برای دریافت خدمات ثبت نام نمی کنند و این امر سبب ایجاد موانع برای ارائه کنندگان خدمات می شود. این معضله از اثر تراوای روانی جدید و عدم اعتماد به مطالبه کمک، بیشتر وخیم می گردد. بناً، دیاسپورا در حمایت از مهاجرینی که در مسیر راه قرار دارند، نقش قابل ملاحظه ای ایفا می کند، زیرا آنها منابع قابل اعتماد بوده و از تجارب حقیقی برخوردار اند.

مخاطبین با شرکت کنندگان پنل گروهی در پیوند با موضوع چگونگی اعتماد سازی مؤثر، و اینکه شورای پناهندگان دنمارک برای ایجاد اعتماد از چه چیز استفاده می کند، مباحثه نمودند. اکثریت قاطع شرکت کنندگان پنل گروهی به این باور بودند که اعتماد یکی از عوامل مهم برای پخش معلومات بوده و مؤسسات غیردولتی بین المللی باید با نهاد های مبتنی بر جامعه که از سطح بلند اعتماد در جوامع برخوردار اند، بیشتر کار کنند.

جلسات همزمان

جلسه اول:

میتودولوژی و ابزار تغییر سلوک و رفتار اجتماعی مورد استفاده در کمپاین های معلوماتی در مورد مهاجرت

مجری:

ساره عثمان، مشاور مستقل علوم سلوک و رفتار، خدمات مشورتی عثمان

اعضای هیئت:

- الکساندرا مک داوال، سرتیم، بیان داستان واقعی، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR)
- داکتر جمیله شانس، هماهنگ کننده خطوط معلوماتی پناهجویی، مرکز تحقیقات و مستندسازی علمی (WODC)
- داکتر ساندرا مارگینسترن، پژوهشگر فوق دکتورا، مرکز مانهیم برای تحقیقات اجتماعی اروپا (MZES)
- لیندسی هیگس، مشاور آگاهی دهی و ارتباطات، ابتکار کامپاس (COMPASS initiative)، سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM)

این جلسه همزمان با مباحثات قبلی در مورد استفاده از میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) در کمپاین های معلوماتی در مورد مهاجرت، چگونگی طرح ریزی کمپاین های معلوماتی با کیفیت از طریق رسیدگی به نیازمندیهای اطلاعاتی و شناسایی گروه های مورد هدف قبل از مهاجرت، در جریان مهاجرت و بعد از مهاجرت، ارتباط مناسب داشت. مباحثه با معرفی اعضای هیئت و ساحات کاری ایشان در پیوند با کمپاین های معلوماتی در مورد مهاجرت آغاز گردید. در این جلسه که اشخاص اکادمیک، کارکنان، محققین و سازمان های دیاسپورا دور هم جمع شده بودند بحث های داغ صورت گرفت. بحث زمانی جالب شد که به کمبود شواهد اشاره شد و خاطر نشان گردید که از رویکرد تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) در کمپاین ها به گونه مناسب استفاده صورت نمیگیرد و هیچگونه ارزیابی دقیق به منظور مطالعه پیامدها/نتایج درازمدت کمپاین های سنتی راه اندازی نمی شود. برخی از کمپاین ها مورد ارزیابی قرار می گیرند، اما گفته می شود که نتایج آن مبهم اند. اعضای هیئت پیشنهاد نمودند که باید در تمام سطوح دادخواهی صورت گیرد تا رویکرد تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBC) به صورت دقیق عملی شود و لازم است تا ارزیابی های خارجی راه اندازی شوند، تا در مورد پیامدها/نتایج درازمدت فعالیت ها شواهد معتبر در اختیار قرار داشته باشند. یکی از روش های که از آن به عنوان معیار/ستندرد طلایی در ارزیابی یاد آوری شد، آزمایشات تصادفی کنترل شده (RCT) می باشد، اما استفاده از گزینه تصادفی همیشه امکان پذیر نبوده، بناً می توان از سایر گزینه های میتودولوژیک استفاده به عمل آورد.

مخاطبین با اعضای هیئت بحث های همه جانبه داشتند و در آن به چالش های ویژه مرتبط به ارائه گزینه های بدیل مهاجرت به عنوان بخشی از کمپاین های معلوماتی پرداختند. اعضای هیئت توافق داشتند که این چالش هنوز هم مثل گذشته پابرجا مانده است. تجارب گواه است که اگر به مردم گفته شود که به مهاجرت مبادرت نورزند، به هیچ عنوان جنبه عملی نخواهد داشت، اما ارائه معلومات بدیل که مهاجرت آنها را مصونیت می بخشد، می تواند از مزایای فراوانی برخوردار باشد. اندوخته های که ما از پروژه مذکور فرا گرفته ایم نشان داده اند که مردم همیشه معلومات مرتبط به خدمات را نسبت به ارائه گزینه های بدیل سودمند و ممد می دانند. پس از آنکه طالبان به قدرت رسیدند، به وضاحت دیده می شود که خدمات ناچیز و اندک، خاصاً خدمات حمایت روانی-اجتماعی قابل دسترس اند. افزون بر آن، مسئله تفکیک میان مدیریت مهاجرت و محافظت نیز مورد بحث قرار گرفت، چون پروژه مذکور صرف بالای معلومات محافظت تمرکز نموده است و عمدتاً بالای تغییر سلوک و رفتار گروه ویژه ای از افراد تاکید می ورزید، در حالیکه ارائه گزینه بدیل یکی از مسایل مدیریت مهاجرت پنداشته می شود.

علاوه بر آن، اعضای هیئت و مخاطبین توافق نمودند که کمپاین‌ها باید نوعیت منابع معلوماتی برای گروه مورد هدف را در محراق توجه خویش قرار دهند و استراتژی‌های مشارکت خویش را بر مبنای آن استوار سازند. اما به استناد تجارب به دست آمده، فارمول اساسی آن استفاده از یک مجموعه مدغم روش‌ها و پلتفورم‌ها بوده می‌تواند. به عنوان مثال، مشارکت رسانه‌ها را می‌توان به مشارکت در سطح جامعه ارتقا بخشید، که در واقع می‌تواند یک کار خلاقانه و مبتنی بر شرایط باشد.

جلسه دوم:

کانال های بدیل ارتباطات و انواع معلومات پس از به قدرت رسیدن طالبان

مجری:

ثنا صافی، خبرنگار، برنامه جهانی بی بی سی

اعضای هیئت:

- داکتر آصف حسینی، رئیس بنیا آباد (Abad e.V)
- رشاد جلالی، کارمند بخش پالیسی، شورای اروپا برای پناهندگان و تبعید شدگان (ECRE)
- پیتر بوسیان، مشاور ارشد ارتباطات انکشاف بین المللی و تولید کننده مطالب، بنیانگذار و مجری، گروه حمایت از افغانستان

در این جلسه بالای نیازمندیهای معلوماتی موجود در افغانستان، کانال های ارتباطی قابل دسترس و چگونگی حمایت مؤسسات غیردولتی بین المللی از معلومات مبتنی بر رهبری جامعه، تاکید صورت گرفت. اعضای هیئت سخنان خویش را با تاکید بر این آغاز نمودند که پس از به قدرت رسیدن طالبان، تعدادی کثیری از بازیگران مهم مانند خبرنگاران، بازیگران جامعه مدنی و مدافعان حقوق بشر کشور را ترک گفته اند و اشخاصی که هنوز در افغانستان باقی مانده اند بنابر نگرانی های امنیتی از شریک ساختن معلومات هراس دارند، همچنان افرادی که افغانستان را ترک گفته اند نیز ترس دارند که شریک ساختن معلومات می تواند زندگی خانواده های شان را که هنوز در افغانستان به سر می برند، به مخاطره بیندازد. اعضای هیئت توافق نمودند که به منظور درک بهتر اوضاع افغانستان، نظارت از راه دور حایز اهمیت بوده و می توان در این رابطه از دروس آموخته شده از سایر کشورها استفاده به عمل آورد. به منظور اینکه جریان معلومات/اطلاعات از پایداری برخوردار باشد، اعضای هیئت پیشنهاد نمودند که باید از افرادی که هنوز در افغانستان به سر می برند، مانند بازیگران جامعه مدنی که در آنجا حضور فعال دارند، حمایت همه جانبه صورت گیرد. از لحاظ کانال های ارتباطی، در افغانستان رسانه های اجتماعی بیشتر مورد استفاده قرار می گیرند. اما متاسفانه از یکده پلتفورم های رسانه های اجتماعی به منظور کمپاین های سیاسی و تبلیغاتی استفاده صورت می گیرد. جهت استفاده از رسانه های اجتماعی و کانال های ارتباطی استراتژی های مختلف وجود دارند، به عنوان مثال افغان ها در جریان مهاجرت به منظور تامین ارتباط با قاقاقران از تیلیگرام کار می گیرند و در آن از زبان محلی استفاده می کنند.

اعضای هیئت به این نتیجه رسیدند که استفاده از رسانه های اجتماعی برای در میان گذاشتن معلومات/اطلاعات یک امر ضروری می باشد، اما باید در آن از شریک ساختن اطلاعات شخصی خودداری صورت گیرد، تا مردم را با خطرات بیشتر قرار ندهند. همچنان پیشنهاد گردید که باید به مردم در مورد چگونگی استفاده مصون از رسانه های اجتماعی برای اهداف مختلف آگاهی لازم داده شود.

جلسه سوم:

همکاری متقابل میان سازمان های دیاسپورا و بازیگران نهادی

مجری:

علی احمد صافی، مشاور، انستیتوت ویانا برای گفتمان و همکاری (VIDC)

اعضای هیئت:

- خلا پامیر، رئیس بنیاد کیهان
- مزمل امان، رئیس بنیاد امدادرسانی (مرسته) برای افغانستان (Mrastah e.V. Hilferuf Für Afghanistan)
- زهره یسنا فیضی، رئیس انجمن حقوقدانان افغانستان در کشور دنمارک
- مینگو هیدوک تیتشی، مسئول بخش مشارکت جامعه مدنی و برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

در جلسه اذعان گردید که سازمان های دیاسپورا (DOs) نهاد های داوطلبانه و متعهد به رعایت معیارات اداری بوده و الزامات/معیارات وضع شده در برابر مشارکت آنها با مؤسسات بین المللی سبب ایجاد موانع بزرگ شده ، که علت عمده آنرا زمان و منابع مورد نیاز برای برآورده ساختن اینگونه الزامات یا تقاضا ها تشکیل می دهد. اما، آنها درک کرده اند که مؤسسات غیردولتی بین المللی می توانند برای انکشاف بیشتر آنها ارزش های فراوانی را به ارمغان آورند، که فراهم نمودن منابع آموزشی و فرصت های ارتقای ظرفیت از مثال های بارز آن به شمار می رود. چالش های عمده که سازمان های دیاسپورا (DOs) به آن روبرو اند، عمدتاً به ظرفیت زمانی و منابع بشری آنان بستگی دارد، اما شماری از آنها در عرصه تدارکات نیز با چالش های فراوانی دست و گریبان هستند، که عمده ترین آنها چالش های راجستریشن/ثبت نام، حسابات بانکی و امور اداری اند. با در نظر داشت تمام موارد یاد شده، سازمان های دیاسپورا (DOs) در این عرصه علاقمندی فراوان داشته و می خواهند از طریق کار با مؤسسات غیردولتی بین المللی به ارزش های همکاری متقابل نایل آیند، اما با بار سنگین توأم خواهد بود.

اعضای هیئت و حاضرین جلسه مشترکاً نیاز سازمان های دیاسپورا (DOs) در راستای سازگاری با سیستم های مربوطه را که به منظور مشارکت با مؤسسات غیردولتی بین المللی و نهاد های تمویل کننده مطرح بحث می باشد، موجه دانستند، اما در حالیکه به اهمیت سازگاری تاکید می ورزیدند، خاطر نشان نمودند که باید تشخیص داده شود که در امر دستیابی به نتایج متوقع در کجا به مستندسازی و بیوروکراسی نیاز نیست. همچنان، از حمایت از پروژه دیاسپورا شورای پناهندگان دنمارک (DRC) که با سازمان های دیاسپورای کشور های سومالیا و افغانستان در تطبیق پروژه ها در کشور متبوع شان مشارکت دارند، به عنوان یکی از مثال های برجسته یاد آوری به عمل آمد.

هیئت زمانی به چالش کشیده شد، که یک تن از حاضرین جلسه پرسش خود را اینگونه مطرح نمود: چه نوع مصلحت و خودگذری در مورد سازمان های دیاسپورا (DOs) کوچک برای شما پذیرفتنی است، تا سازمان های مذکور بتوانند به آسانی به فرصت های تمویل دسترسی داشته باشند. اعضای هیئت و حاضرین مجلس توافق نمودند که ارتقای ظرفیت دوامدار سازمان های دیاسپورا (DOs) از طریق مشارکت با آنها، پذیرفتن خطرات بلند از جانب تمویل کنندگان و مؤسسات غیردولتی بین المللی، و شناخت بهتر از سازمان های دیاسپورا (DOs) از طریق ایجاد یک رابطه قابل اعتماد، می توانند از عوامل کلیدی همکاری متقابل باشند. وارد نمودن تغییرات لازم در

ساختار سازمان های دیاسپورا (DOs) که می توانند از سازمان های متکی به رضاکاران به سازمان های متکی به کارمندان تغییر ساختار نمایند، نیز می تواند راه حل دیگری از جانب سازمان های دیاسپورا (DOs) باشد.

جلسه چهارم:

محافظت بین المللی و مسیر های قانونی

مجری:

تیما لیویس، مدیر منطقوی، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا

اعضای هیئت:

- نادینه غوری، خبرنگار آزاد، بی بی سی، نویسنده و فلم نامه نویس، بنیانگذار و مجری، گروه حمایت از افغانستان
- رعنا رفیعی، مشاور افغانستان، شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه (APRRN)
- صمیم احدی، رئیس دفتر افغانستان، مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت (ICMPD)

در جریان چهارمین جلسه همزمان به مسایل چگونگی حمایت، بهبود و دادخواهی برای دستیابی به معلومات/اطلاعات و دسترسی به مسیر های مهاجرت مصون و قانونی پرداخته شد. مباحثه با شناسایی هرگونه مسیر های قانونی موجود، هزینه ها و خطرات مرتبط با آن و چالش های چگونگی استفاده از آنها، آغاز گردید. اعضای هیئت به موارد و قضایای اشاره نمودند که در آنها پناهجویان به معلومات دسترسی ندارند. در جلسه خاطر نشان گردید که برای مسیر های قانونی و ابهامات مرتبط به تصامیم دولت در مورد ویزای بشردوستانه و فشار های لوژستیکی/تدارکاتی مرتبط به مستندسازی و راجستریشن/ ثبت نام، گزینه های محدود در اختیار دارند. از لحاظ نقش دیاسپورا در حمایت از یک فضای مناسب برای دسترسی افغان ها به مسیر های قانونی، و در کنار دادخواهی در راستای تغییر پالیسی ها در یکده کشور ها، مانند افزایش سهمیه ویزا و یا وارد نمودن فشار بالای دولت ها که باید به مشکلات مهاجرین رسیدگی لازم نمایند، پخش و انتشار معلومات اولویت کلیدی باقی می ماند. آخرین پیشنهاد این بود که باید از افراد آسیب پذیر مانند زنانی که از تحصیلات برخوردار نیستند و عمدتاً و با موانع زبانی دست و گریبان اند، حمایت همه جانبه صورت گیرد.

سخنرانی اختتامیه:

وارنر تین کیت، رئیس شعبه مهاجرت و افراد بیجا شده، در دفتر ثبات و کمک های بشری، وزارت امور خارجه هالند

آقای وارنر تین کیت به نمایندگی از وزارت امور خارجه هالند و شورای پناهندگان دنمارک (DRC) ضمن اینکه از اشتراک کنندگان ابراز امتنان و قدردانی نمود، کنفرانس را با سخنرانی اختتامیه خویش به پایان رسانید. آقای وارنر به اهمیت مشارکت دیاسپور اشاره نموده و تجارب/تخصص آنها را مورد تمجید قرار داد. علاوه بر آن، موصوف اعضای دیاسپورای افغان را ترغیب نمود و از آنها خواست که نباید به هیچ عنوان تحت تاثیر اجندا های تمویل کنندگان قرار گیرند و باید به روند تطبیق پروژه های که تضمین کننده منافع علیای مهاجرین افغان باشد، صادقانه ادامه دهند.

ضمیمه: بیوگرافی سخنرانان

میزبان کنفرانس:

ثنا صافی، خبرنگار، برنامه جهانی بی بی سی

خانم ثنا صافی قبل از آنکه به برنامه ساعت زنان افغان و سپس به امور مهم کنونی به بی بی سی پیوندد، به عنوان مجری/تهیه کننده یک برنامه اطفال در شهر جلال آباد در شرق افغانستان آغاز به کار نموده بود. وی در حال حاضر به حیث مجری برنامه تلویزیونی پشتو بی بی سی که یک برنامه 30 دقیقه ای می باشد و خبرهای محلی، منطقوی و بین المللی را تحت پوشش قرار می دهد، ایفای وظیفه می نماید. خانم صافی علاوه بر خبرنگاری در داستان نویسی نیز از شهرت خوبی برخوردار است. موصوف معمولاً داستان های کوتاه می نویسد که در کشور متبوعش افغانستان به طور گسترده نشر می شوند. او در یکی از داستان های کوتاه خویش زندگی یک زن جوان مسلمان آزاد را به تصویر کشیده است که در مورد تمام اسرار و سنت های کشور متبوعش آگاهی کامل دارد و به خوبی توانسته است در جامعه غربی ادغام شود.

سخنرانی افتتاحیه:

مینگو هیدوک تیتشی، مسئول بخش مشارکت جامعه مدنی و برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

خانم مینگو هیدوک از سال 2007 بدینسو در سکتور خدمات بشردوستانه و انکشافی ایفای وظیفه می نماید. تمرکز ویژه موصوف در دهه گذشته بیشتر بالای حمایت از مشارکت موثر دیاسپورا به نفع افراد متاثر شده از خشونت ها و بیجا شدگان بوده است. خانم مینگو به حیث رئیس بخش مشارکت جامعه مدنی شورای پناهندگان دنمارک (DRC) و برنامه دیاسپورای نهاد متذکره، ستراتیژی های مختلف را تدوین و برنامه ها و ابتکارات مختلف را رهبری نموده است که در راستای بلند بردن سطح آگاهی و انکشاف بیشتر مشارکت دیاسپورا ممد واقع شده اند.

آقای تیمبا لیویس مدرک تحصیلی خویش را در رشته مطالعات پناهندگان از دانشگاه آکسفورد و دانشگاه امریکایی قاهره به دست آورده است. موصوف از اعتبار قانونی در کمیسیون خدمات حقوقی بریتانیا نیز برخوردار بوده و یک تن از اعضای راجستر شده جامعه حقوق انگلستان و ویلز به شمار می رود. آقای تیمبا لیویس در رشته حقوق پناهندگان در کشور های بلغاریا، مصر و تایلند تدریس نموده است و از پناهجویانی که در بریتانیا در حالت بازداشت به سر می بردند، نمایندگی قانونی نموده است. موصوف در گذشته به حیث سرتیم ساحوی در برنامه پذیرش پناهندگان ایالات متحده امریکا ایفای وظیفه نموده ، و قبل از آنکه به حیث معاون رئیس به برنامه حقوق در حالت تبعید بپیوندد، در تسهیل روند اسکان مجدد در جنوب صحرای افریقا فعالانه نقش بازی می کرد و در راستای ایجاد یک جنبش جهانی حمایت از مساعدت های حقوقی پناهندگان که حامی حقوق پناهندگان است، کار می کرد. سپس وی الی سال 2021 یعنی درست زمانی که به عنوان مدیر منطوقی مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا به شورای پناهندگان دانمارک پیوست، به عنوان سکرتر جنرال شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه ایفای وظیفه می نمود.

پرزنتیشن در مورد نتایج پروژه و میتودولوژی تغییر سلوک و رفتار اجتماعی

ساراه عثمان، مشاور مستقل علوم سلوک و رفتار، خدمات مشورتی عثمان

خانم ساراه بنیانگذار و رئیس اجرائیه خدمات مشورتی عثمان می باشد. موصوف در رشته روانشناسی به درجه ماستری/کارشناسی ارشد نایل آمده است و متخصص ارتباطات تغییر سلوک و رفتار به شمار می رود. خانم ساراه بیش از 15 سال تجربه مسلکی در انکشاف جهانی دارد و در عرصه مشارکت دیاسپورا در انکشاف کار نموده است و در علوم سلوک و رفتار از تجارب چشمگیری برخوردار می باشد. خدمات مشورتی عثمان از طریق رویکرد مبتنی بر شواهد در علوم سلوک و رفتار به سازمان های غیرانتفاعی خدمات ارائه میکند.

روند جمع آوری اطلاعات مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) در کشور های افغانستان و ترکیه

عبدالله محمدی، هماهنگ کننده منطقوی مرکز مهاجرت ترکیبی آسیا

آقای عبدالله به حیث هماهنگ کننده منطقوی 4Mi در مرکز مهاجرت ترکیبی آسیا ایفای وظیفه می نماید. موصوف از سال 2016 بدینسو با شورای پناهندگان دنمارک (DRC) و مرکز مهاجرت ترکیبی کار کرده است و از راه اندازی 4Mi در حوزه آسیا حمایت نموده است. نقش عمده وی نظارت از تطبیق پلاتفورم 4Mi در سرتاسر حوزه آسیا و راه اندازی تحقیقات در مورد تحرکات ترکیبی کشور های افغانستان، روهینگیا و بنگلادیش در حوزه مربوطه و مدیریت جمع آوری اطلاعات 4Mi و به تصویر کشیدن آن در افغانستان می باشد.

پنل گروهی و گفتمان با سازمان های افغانی در مورد کمپاین های مهاجرت مصؤون و نقش آنها به عنوان ارائه کنندگان معلومات

خُلا پامیر، رئیس بنیاد کیهان

خانم خُلا رئیس بنیاد کیهان و محصل رشته طب است. موصوف از طریق بنیاد کیهان در پروژه های مختلف طبی در کشور های هالند و افغانستان ایفای وظیفه نموده است. خانم خُلا از افتخار عضویت در پلاتفورم افغانستان در کشور هالند که متشکل از پالیسی سازان هالندی، نهاد های حقوق بشر و سایر دست اندرکارانی که به اوضاع افغانستان علاقمندی دارند، نیز برخوردار می باشد. خانم خُلا پامیر در حال حاضر به حیث هماهنگ کننده پروژه مهاجرت مصؤون در بنیاد کیهان ایفای وظیفه می نماید، که عمدتاً بالای کاهش تراومای زنان افغان در جریان مهاجرت تمرکز داشته و از طریق فراهم نمودن معلومات و رهنمایی در مورد مسایل ویژه زنان مانند (حفظ الصحه قاعدگی/تحیض، بیماری های نسایی، حاملگی، تجارب تلخ جنسی، صحت روانی) تحقیق می نماید. موصوف از افتخار عضویت در برنامه عمل ملی 1325 هالند تحت عنوان قطعنامه شماره 1325 شورای امنیت سازمان ملل متحد پیرامون زنان، صلح و امنیت، نیز برخوردار می باشد.

مزمّل امان، رئیس بنیاد امداد رسانی (مرسته) برای افغانستان (Mrastah e.V. Hilferuf Für Afghanistan)

آقای مزمّل امان یک تن از بنیانگذاران و رئیس اجراییه شرکت (StartSteps) و بنیانگذار بنیاد غیرانتفاعی امداد رسانی (مرسته) برای افغانستان (Mrastah e.V. Hilferuf Für Afghanistan) می باشد. آقای مزمّل یک تن از متشبهین فعال بوده که علاقمند کار در عرصه تکنالوژی، تشبث و پیامد های اجتماعی می باشد. موصوف به عنوان مؤسس نهاد های چندگانه، از یک چشم انداز منحصر به فرد در راستای رسیدگی به مشکلات برخوردار است. او به این باور است که داشتن امتیاز همواره با مسئولیت پذیری توام بوده و این نیروی محرکه انسان است که می تواند سرمایه گذاری های اجتماعی پایدار را رقم بزند.

زهره یسنا فیضی، رئیس انجمن حقوقدانان افغانستان در کشور دنمارک

خانم زهره مدرک ماستری/کارشناسی ارشد خویش را در رشته حقوق از دانشگاه کوبنهاگن به دست آورده است و در حال حاضر به حیث وکیل مهاجرت و حقوق خانواده در کشور دنمارک ایفای وظیفه می نماید. خانم زهره سمت ریاست انجمن وکلای افغان (ALA) در کشور دنمارک را بر عهده دارد. این نهاد در راستای حقوق بشر، منجمله برابری جنسیتی/تساوی جندر در داخل و خارج افغانستان دادخواهی می کند. خانم زهره از افتخار عضویت در هیئت مدیره سازمان مسیر پناهندگی زنان که یک سازمان غیردولتی به شمار می رود و عمدتاً از طریق شامل ساختن زنان پناهنده در پروسه های مورد نظر، در راستای تغییر سیستم تصمیم گیری در پالیسی های مهاجرت فعالیت دارد، نیز برخوردار می باشد.

داکتر آصف حسینی رئیس بنیاد آباد (Abad e.V)

داکتر آصف حسینی قبل از آنکه برای تحصیلات عالی مقطع ماستری/کارشناسی ارشد در رشته پالیسی عامه به کشور آلمان برود، از رشته فلسفه و جامعه شناسی دانشگاه کابل به درجه لیسانس فارغ شده است. داکتر حسینی از سال 2001 بدینسو در کشور های افغانستان، آلمان و بریتانیا در رسانه های مختلف ایفای وظیفه می کند. موصوف همزمان با اینکه به عنوان ادیتور آزاد کار می کرد، تحقیقات دکتورای خود را در رشته مدیریت منازعات بین المللی در دانشکده پالیسی عامه ویلی برانت به پایان رسانید. در حال حاضر، داکتر آصف حسینی به حیث محقق و رئیس بنیاد آباد (که یکی از اعضای انجمن سازمان های افغان در آلمان محسوب می شود) و یک سازمان غیرانتفاعی افغانی مستقر در آلمان به شمار می رود، ایفای وظیفه می کند.

پنل گروهی و گفتمان در مورد اینکه "بازیگران و تمویل کنندگان خدمات بشردوستانه چگونه می توانند دسترسی به خدمات را از طریق بهبود کانال های معلوماتی/اطلاعاتی تقویت بخشند؟"

بیاتریس ماوکاندویت، هماهنگ کننده پروژه، برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

خانم بیاتریس ماوکاندویت از سال 2014 بدینسو به حیث هماهنگ کننده پروژه در واحد مشارکت جامعه مدنی شورای پناهندگان دنمارک که تمرکز ویژه آن بالای حمایت از مشارکت موثر دیاسپورا در سکتور بشردوستانه می باشد، ایفای وظیفه می کند. خانم بیاتریس و تیم کاری وی از طریق تطبیق برنامه های دیاسپورا و تلاش های موفقانه شان در راستای شامل ساختن دیاسپورا در دیدگاه عمومی پیرامون ایکوسیستم بشردوستانه، در افزایش علاقمندی درک ارزش و پیامد ها/نتایج درازمدت بشردوستانه متمرکز بر دیاسپورا طی سال های پسین، نقش قابل ملاحظه ایفا نموده است.

کریستین وان دن برنک، مشاور ارتباطات ستراتیژیک، نهاد (Seefar)

خانم کریستین از کمپاین های ارتباطات/افهام و تفهیم مهاجرت نهاد (Seefar) در خاور میانه، افریقای غربی و آسیای جنوب شرقی نظارت به عمل می آورد. خانم کریستین در روند انکشاف و تطبیق خدمات اضافی برای مهاجرین بالقوه و مهاجرینی که در حالت ترانزیت قرار دارند، نیز نقش قابل ملاحظه ای ایفا می کند، که مثال های بارز آن فراهم کردن حمایت روانی - اجتماعی و برنامه های آموزشی مهارت های زندگی، می باشند. به عنوان مثال، موصوف در افغانستان نهاد (Seefar) را در عرصه راه اندازی سلامت (Salamat) که به عنوان خط تلفونی حمایت روانی - اجتماعی برای افغان ها محسوب می شود، یاری رسانیده است. قابل یاد آور نیست که خانم کریستین از سابقه خوبی در داستان سرایی تصویری نیز برخوردار است.

سیلینا کوزاکویچ، هماهنگ کننده منطقوی پروژه، شورای پناهندگان دنمارک (DRC) در حوزه اروپا

خانم سیلینا از سال 2013 بدینسو با شورای پناهندگان دنمارک (DRC) ایفای وظیفه نموده و عمدتاً در بخش محافظت فعالیت دارد. وی از سال 2015 بدینسو برنامه های محافظتی را برای پاسخگویی به نیازمندیها و خطرات محافظت افراد در مسیر مهاجرت در بخش مهاجرت ترکیبی در اروپا طرح و تطبیق می نماید. خانم سیلینا از سال 2021 بدینسو مصروف هماهنگی فعالیت های ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) می باشد. ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) در واقع متشکل از نهاد های حمایت کننده و ارائه کننده مساعدت های حقوقی بوده و تمرکز عمده آن بالای رعایت حقوق بشر در مرز های خارجی و داخلی اتحادیه اروپا، منجمله کشور های ایتالیا، هنگری، بوسنیا و هرزیگوینیا، صربیا، مقدونیه شمالی، یونان، پولند، لیتوانیا و بلاروس میباشد.

ابتکار حفاظت از حقوق در مرزها (PRAB) طی دو سال گذشته به مسایل ذیل رسیدگی نموده است: 1) تطبیق سیستماتیک گزینه عقب راندن، زیر نام متوقف ساختن مهاجرت های غیرقانونی. 2) عدم رعایت حقوق بشر در مرزهای اتحادیه اروپا. 3) عدم حسابدگی کشورهای عضو اتحادیه اروپا.

سید حسنین، کارمند پروژه اطفال در حال مهاجرت و بنیانگذار و رئیس اتحادیه ملی پناهندگان و تبعید شدگان (UNIRE) ایتالیا،

آقای سید حسنین به حیث کارمند پروژه و مدیر رسانه های اجتماعی با نهاد اطفال مفقود شده اروپا ایفای وظیفه می نماید. آقای سید یک تن از بنیانگذاران و رئیس اتحادیه ملی پناهندگان و تبعید شدگان (UNIRE) ایتالیا می باشد. قابل یاد آورiest که اتحادیه مذکور به عنوان نخستین شبکه تحت رهبری پناهندگان شناخته می شود و در عرصه مشارکت پررنگ پناهندگان در پروسه پالیسی سازی، نمایندگی از افراد بیجا شده در همایش های عامه و دادخواهی در راستای تغییر روایات در مورد مهاجرت، فعالانه کار می کند. آقای سید به حیث رئیس اتحادیه ملی پناهندگان و تبعید شدگان (UNIRE) ایتالیا از افتخار عضویت در گروه کارشناسان دارای دیدگاه های مهاجرین که در عرصه مهاجرت، پناهندگی و ادغام مجدد در کمیسیون اتحادیه اروپا فعالیت دارد، نیز برخوردار است. وی طعم آوارگی اجباری را در طفولیت چشیده است. همچنان، آقای سید یک تن از بنیانگذاران شبکه افغانی کارشناسان پناهندگی در اروپا (ARENE) و ائتلاف مهاجرین و پناهندگان در اروپا، که هدف آن حمایت از حقوق اساسی پناهندگان در راستای مشارکت آنها در عرصه پالیسی نهاد های اروپایی می باشد، نیز به شمار می رود.

پال کلیویت، رئیس شرکت (SP Knowledge)

پال کلیویت، رئیس شرکت (SP Knowledge) بوده و از تجارب هفت ساله در عرصه مدیریت پروژه های تحقیقاتی در اوضاع و شرایط شکنند برخوردار می باشد. همچنان، موصوف مدت دو سال در نهاد متفکرین بروکسل مشغول تحلیل همه جانبه پالیسی های مهاجرت بوده است. آقای پال در سال 2022 تحقیقات و تحلیل های اولیه ای را برای دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) در افغانستان، انستیتوت جهانی پالیسی چتم هاوس در بریتانیا و در پنج کشور افریقایی ارائه نموده است. موصوف در سال های 2021 - 2022، در پروژه های متعدد ارتباطات تغییر سلوک و رفتار اجتماعی (SBCC) تحقیقات مختلف را در پیوند با مسایل کلان مانند مذاکرات صلح (البانیا/USEK)، آگاهی دهی در مورد ماین (Magenta/UNMAS)، خشونت مبتنی بر جنسیت (Magenta/Zinc/Seefar) و مهاجرت غیرمصحون (Seefar / شورای پناهندگان دنمارک / مرکز مهاجرت ترکیبی)، رهبری نموده است.

گفتمان اول:

"میتودولوژی و ابزار تغییر سلوک و رفتار اجتماعی مورد استفاده در کمپاین های معلوماتی در مورد مهاجرت"

الکساندرا مک داوال، سرتیم، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR)، بیان داستان واقعی

خانم الکساندرا مک داوال، سمت سرتیم پروژه "بیان داستان واقعی" را که توسط کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) راه اندازی شده است، بر عهده دارد. موصوف بیش از 20 سال می شود که در سکتور عدالت اجتماعی کار می کند و از سال 2005 بدینسو با کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) در نقش های مختلف ساحوی، منطوقوی و جهانی ایفای وظیفه می نماید. او در عرصه وکالت آموزش های لازم را فرا گرفته است. در سال 2015، کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) فعالیت های آگاهی دهی را از طریق پروژه [بیان داستان واقعی](#) آغاز نمود، که در واقع بخشی از یک ابتکار کشور های چندگانه بوده و هدف آنرا فراهم ساختن معلومات واقعی و معتبر برای پناهندگان و سایر افرادی که کمیشنری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) به آنها خدمات ارائه می کند تشکیل می دهد که به گونه موج ترکیبی مهاجرین در امتداد مدیترانه مرکزی، از طریق حوزه شرق افریقا در حرکت می باشند. هدف اساسی آن عبارت از اطلاع رسانی به جوامع، به درجه نخست به جوامع کشور های ایریتریا و سومالیا، در مورد خطرات مهاجرت های متواتر غیرقانونی و آگاهی دهی مردم در مورد سایر گزینه های موجود، می باشد، که به نوبه خود مخاطبین مورد هدف را قادر به اتخاذ تصمیم مصون و آگاهانه در مورد آینده شان می نماید.

داکتر جمیله شانس، هماهنگ کننده خطوط معلوماتی پناهجویی و مهاجرت در مرکز تحقیقات و مستندسازی علمی (WODC)

داکتر جمیله شانس به حیث محقق ارشد در مرکز تحقیقات و مستندسازی (WODC) وزارت عدلیه و امنیت هالند ایفای وظیفه می نماید. موصوف در مورد پناهجویی و مهاجرت تحقیقات متعددی مرتبط به پالیسی را انجام داده است. داکتر جمیله شانس مدرک دکتورای خویش را در رشته جامعه شناسی از دانشگاه اوتریخت (Utrecht) به دست آورده است و قبل از آنکه به مرکز تحقیقات و مستندسازی (WODC) بپیوندد، در دانشگاه ماستریخت (Maastricht) بالای چندین برنامه کلان تحقیقاتی چند سکتوری در مورد مهاجرت بین افریقا و اروپا کار کرده است. موصوف از افتخار عضویت هیئت مدیره انجمن هالند برای تحقیقات مهاجرت (DAMR) نیز برخوردار می باشد. داکتر جمیله در سال 2016 گزارشی را در مورد بلند بردن سطح آگاهی، تغییر سلوک و رفتار، مبارزه با مهاجرت های غیرقانونی از طریق کمپاین های معلوماتی/اطلاعاتی به نشر رسانید. گزارش متذکره روی فرضیه های پنجگانه می چرخد، که در آن زمان هسته اساسی شماری زیادی از کمپاین های معلوماتی/اطلاعاتی در پیوند با مهاجرت را تشکیل می داد.

داکتر ساندر مارگینسترن، پژوهشگر فوق دکتورا، مرکز مانهیم برای تحقیقات اجتماعی اروپا (MZES)

خانم ساندر یک تن از پژوهشگران فوق دکتورا در مرکز مانهیم برای تحقیقات اجتماعی اروپا (MZES) بوده و در کرسی مهاجرت و ادغام در دانشگاه مانهیم ایفای وظیفه می نماید. وی عمدتاً در موضوعات تحقیقاتی خویش بالای تحقیقات مهاجرت کار نموده که تمرکز ویژه آن بالای مسایل سیاسی مهاجرت، تصمیم مهاجرت، حرکات/امواج مهاجرت و بیگانه هراسی می باشد. خانم ساندر از لحاظ میتودولوژی فعالیت های تحقیقاتی خویش را معمولاً به آزمایشات ساحوی، رویکرد های شبکه های اجتماعی و روش های تحقیق کمی اختصاص داده است. موصوف مدرک دکتورای خویش را از دانشگاه کنستانز (Konstanz) در رشته "اطلاعات سیاسی و مهاجرت" به دست آورده است. داکتر ساندر در پروژه پایان نامه خویش یک مدل تیوریک را ارائه نمود که نظریه پروسس اطلاعات را با مدل های تصمیم گیری مهاجرت ادغام می نماید و یک مدل جدید شواهد علل و معلول را که بالای میکانیسم های نهفته در پیامدها/نتایج درازمدت یک کمپاین معلوماتی/اطلاعاتی تطبیق شده در کشور نایجیریا تمرکز داشته است، را ایجاد نمود.

لیندسی هیگس، مشاور آگاهی دهی و ارتباطات، ابتکار کامپاس (COMPASS)

(initiative)، سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM)

خانم لیندسی کارشناس ارتباطات برای انکشاف بوده و اکنون به حیث مشاور آگاهی دهی و ارتباطات، ابتکار کامپاس (COMPASS initiative)، با واحد آگاهی دهی سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) ایفای وظیفه می نماید. خانم لیندسی در ترکیب تیمی عضویت داشت که برای بار نخست [IOM X](#) را انکشاف داد که به عنوان کمپاین خلاقانه سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) شناخته شده و هدف آن ترغیب مهاجرت مصون و اقدامات دولتی در راستای جلوگیری از قاچاق انسان و بهره برداری، می باشد. در حال حاضر مواد کمپاین IOM X در سطح جهان به 18 زبان قابل دسترس بوده و در بیش از 40 کشور مورد استفاده قرار می گیرد. خانم لیندسی به حیث مشاور با مأموریت های مختلف سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) از منگولیا گرفته تا لیبیا ایفای وظیفه نموده و توانسته است توصیه های تخنیکی و حمایت کننده ای را در راستای طرح ریزی و تطبیق کمپاین های مختلف در مورد مهاجرت آگاهانه و جلوگیری از قاچاق انسان ارائه نماید. خانم لیندسی که اصلاً شهروند کانادا می باشد، یک تن از بنیانگذاران تیاتر (تک رشته) (Single Thread) و نهاد مشارکت خلاقانه (Sage + Spark) به شمار می رود.

گفتمان دوم:

"کانال های بدیل ارتباطات و نیازمندی های معلوماتی پس از به قدرت رسیدن طالبان"

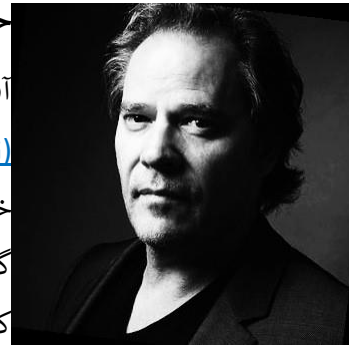
ثنا صافی، خبرنگار، برنامه جهانی بی بی سی - (لطفاً به صفحات قبلی مراجعه نمایید)
داکتر آصف حسینی، رئیس بنیاد آباد (Abad e.V) - (لطفاً به صفحات قبلی مراجعه نمایید)

رشاد جلالی، کارمند بخش پالیسی، شورای اروپا برای پناهندگان و تبعید شدگان (ECRE)

آقای رشاد جلالی به حیث کارمند بخش پالیسی در [شورای اروپا برای پناهندگان و تبعید شدگان \(ECRE\)](#) ایفای وظیفه می کند. او در سپتامبر سال 2020 به حیث عضو گروه کارشناسان دیدگاه های مهاجرین در کمیسیون اروپا توظیف گردید. قبل از آنکه آقای جلالی این سمت را بر عهده گیرد، از طریق فعالیت در سکتور حقوق پناهندگان، با مسایل دادخواهی برای پناهندگان و پناهجویان سروکار داشت. او در رشته روابط بین المللی تا مقطع ماستری/کارشناسی ارشد تحصیل نموده است و تخصص خود را در نقش اتحادیه اروپا در حراست و تحقق حقوق بشر از دانشگاه لیورپول هوپ، شهر لیورپول انگلستان به دست آورده است.

پیتر بوسیان، مشاور ارشد ارتباطات انکشاف بین المللی و تولید کننده مطالب گروه حمایت از افغانستان

آقای پیتر بوسیان در ماه اگست سال 2021 نهادی را به نام [گروه حمایت از افغانستان \(ASG\)](#) تاسیس نمود. ایشان بیش از 30 سال به حیث تصویر بردار، فلمساز و مشاور خدمات بشردوستانه در بخش رسانه های تصویری و انکشاف بین المللی فعالیت های گوناگون داشته است، که در این عرصه مفتخر به دریافت جوایز نیز شده است. تصاویری که وی اخذ نموده است در نشریه های نیویورک تایمز، پاریس مج، ایندپندنت و نشریه های دیگر اقبال چاپ یافته اند. همچنان، موصوف افتخار نویسندگی و تصویر برداری دو جلد کتات تحت عنوان "گذری به افغانستان" (Skyhorse, 2016) و "ترانس نیویارک" (Apollo, 2020) را نیز از آن خود کرده است. آقای پیتر، طی 20 سال گذشته به حیث مشاور ارتباطات و رسانه ها در پروژه های مختلفی که از جانب سازمان ملل متحد، یو ایس اید USAID، دیفید DFID و مؤسسات متعدد غیردولتی بین المللی در کشور های پس از منازعه و دارای اوضاع شکنند و آشفته تمویل می شدند، ایفای وظیفه نموده است.

گفتمان سوم:

"همکاری متقابل میان سازمان های دیاسپورا و بازیگران نهادی"

علی احمد صافی، مشاور، انستیتوت وینا برای گفتمان و همکاری (VIDC)

آقای علی احمد از سال 2015 بدینسو به حیث مشاور در [انستیتوت وینا برای گفتمان و همکاری \(VIDC\)](#) ایفای وظیفه می نماید. موصوف در حال حاضر کاندیدای دکتورا در بخش مهاجرت و جهانی شدن در دانشگاه دانوب کرمس (Danube University) می باشد.

خلا پامیر، رئیس بنیاد کیهان – (لطفاً برای بیوگرافی به صفحات فوق مراجعه نمایید)

زهره یسنا فیضی، رئیس انجمن حقوقدانان افغانستان در کشور دنمارک – (لطفاً برای بیوگرافی به صفحات فوق مراجعه نمایید)

مینگو هیدوک تیتشی، مسوول بخش مشارکت جامعه مدنی و برنامه دیاسپورا، شورای پناهندگان دنمارک (DRC) – (لطفاً برای بیوگرافی به صفحات فوق مراجعه نمایید)

گفتمان چهارم:

"محافظت بین‌المللی و مسیرهای قانونی"

تیمبا لیویس، مدیر منطقوی، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) آسیا - (لطفاً برای بیوگرافی به صفحات فوق مراجعه نمایید)

نادینه غوری خبرنگار آزاد و نویسنده اثر میراث مختلط بریتانیا و افغانستان می باشد. او از سال 2001 تا سال 2008 در افغانستان زندگی می کرد. موصوف در ماه اگست سال 2021 [گروه حمایت از افغانستان \(ASG\)](#) را تأسیس نمود و به گونه خستگی ناپذیر کار کرد تا افغان های متواری شده را که از سوی طالبان احساس خطر می کردند، کمک نماید. خانم غوری از طریق گروه حمایت از افغانستان نادینه (ASG Nadene) مسئولیت مدیریت یک تیم رضاکاران لوژستیک/تدارکاتی را بر عهده دارد که عمدتاً بالای روند تخلیه و جستجوی مسیرها تمرکز دارد.

رعنا رفیعی، مشاور افغانستان، شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه (APRRN)

خانم رعنا یک وکیل ایرانی تبار بریتانیایی بوده که در کشور انگلستان تحصیل نمود است. موصوف تقریباً مدت 20 سال با پناهجویان و پناهندگان در اروپا و آسیا سروکار داشته است و در تمام این مدت از پناهندگان افغان در روند طی مراحل درخواست های پناهجویی و اسکان مجدد نمایندگی نموده است. خانم رعنا در [شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه \(APRRN\)](#) مسئولیت رهبری پروژه افغانستان را به دوش دارد. شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه (APRRN) متشکل از بیش از 200 نهاد جامعه مدنی در سرتاسر آسیا و اقیانوسیه بوده که در عرصه شریک ساختن معلومات، ارتقای ظرفیت متقابل و دادخواهی مشترک فعالیت دارند. پروژه افغانستان فرصت های خوبی را برای دادخواهی منطقوی و تبادل با بازیگران محلی و ملی در افغانستان، به ویژه در کشور های همسایه فراهم می کند. همچنان، شبکه حقوق پناهندگان آسیا و اقیانوسیه (APRRN) تلاش به خرچ می دهد تا حمایت از افغان های را که در مسیر راه قرار دارند هرچه بیشتر تقویت بخشد، که عمدتاً شامل شریک ساختن معلومات از طریق صفحه فیسبوک ([APRRN Information on Afghanistan](#)) در مورد مسیر های قانونی، حمایت روانی - اجتماعی و فرصت های آموزشی شغلی جدید، می باشد. خانم رعنا یک تن از اعضای فعال شبکه تلاش زنان افغانستان (ATLAS Women Afghanistan)، که در آن وکلا و حقوقدانان اناث حضور دارند و برای جوامع آسیب پذیر در افغانستان مشوره های مهم حقوقی ارائه می کنند، نیز به شمار می رود.

Asia Pacific
Refugee Rights
Network
افغانستان

صمیم احمدی، رئیس دفتر افغانستان، مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت (ICMPD)

آقای صمیم احمدی، در [مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت \(ICMPD\)](#) سمت رئیس و هماهنگ کننده دفتر افغانستان را بر عهده دارد. تمام مسئولیت های عملیاتی مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت (ICMPD) در افغانستان به دوش او بوده که در واقع تمام عرصه های موضوعی مهاجرت را تحت پوشش قرار می دهد. آقای صمیم در گذشته مطبوعه چاپ اسناد امنیتی را در کابل پایه گذاری نموده بود، که سرمایه گذاری مشترک بین وزارت خارجه فدرال دولت آلمان و وزارت مالیه جمهوری اسلامی افغانستان به شمار می رفت و از طریق نهاد تطبیق کننده پروژه (GIZ) مدیریت می شد. آقای صمیم احمدی از سال 1389 بدینسو در عرصه های مدیریت مهاجرت، مدیریت مرزها و انکشاف اجتماعی فعالیت می کند.

سخنرانی اختتامیه

وارنر تین کیت، رئیس شعبه مهاجرت و افراد بیجا شده، وزارت امور خارجه هالند

آقای وارنر تین کیت قبل از احراز سمت کنونی، به حیث هماهنگ کننده بخش جهیل های بزرگ افریقا در وزارت امور خارجه هالند ایفای وظیفه می نمود. موصوف در گذشته به حیث مشاور سازمان ملل متحد در پروسه صلح جوبا در یوگاندای شمالی، رئیس مونوسکو (MONUSCO) در جمهوری دموکراتیک کانگو، مشاور ملکی مأموریت سازمان ملل متحد در کشور مالی و مشاور ارشد سیاسی وزارت امور خارجه هالند، وظیفه اجرا نموده است.

مهاجرت مصؤون افغانها

مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC)

شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

برنامه دیاسپورا

شورای پناهندگان دنمارک (DRC)

مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC)

مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) عبارت از یک شبکه جهانی بوده که دارای شش مرکز منطقوی و یک واحد مرکزی در شهر ژنیوا می باشد. فعالیت های عمده این مرکز را جمع آوری اطلاعات، راه اندازی تحقیقات، تحلیل و انکشاف پالیسی در مورد مهاجرت ترکیبی تشکیل می دهند. مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) به عنوان یک مرجع پیشتاز در عرصه اطلاعات، تحقیقات، تحلیل و تجارب/تخصص مستقل و باکیفیت در عرصه مهاجرت ترکیبی شناخته می شود. هدف عمده مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) بلند بردن سطح درک در مورد مهاجرت ترکیبی می باشد، تا از این طریق بتواند بالای پالیسی های جهانی و منطقوی مهاجرت تاثیرات مثبت داشته باشد و بدین ترتیب به روند پاسخدهی مبتنی بر شواهد محافظت از مردم در مسیر مهاجرت اطلاع رسانی نماید و تفکر آینده نگر را در گفتمان های عامه و پالیسی در مورد مهاجرت ترکیبی ترغیب نماید. به صورت عموم، مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) بالای حقوق بشر و محافظت از تمام افراد در مسیر مهاجرت تمرکز دارد. مرکز مهاجرت ترکیبی (MMC) بخشی از شورای پناهندگان دنمارک (DRC) بوده و توسط این شورا مدیریت می شود. لطفاً برای دریافت معلومات مزید، به وب سایت مرکز مهاجرت ترکیبی (www.mixedmigration.org) مراجعه نمایید.

شورای پناهندگان دنمارک (DRC) از سال 2010 بدینسو با گروه های دیاسپورا به عنوان بازیگران فراملیتی جامعه مدنی کار می کند. مشارکت با دیاسپورا بر مبنای درک نقش مهمی که آنها برای مردم و جوامع خود در کشور های متبوع شان، برای پناهندگان و مهاجرین در مسیر مهاجرت و برای پناهندگان و مهاجرین تازه وارد در کشور های که آنها اقامت گزیده اند، ایفا می نمایند و به همین ترتیب بر مبنای درک قابلیت های آنها در راستای بهبود بخشیدن وضعیت شماری زیادی از افرادی که از اثر خشونت ها و بیجا شدن متاثر شده اند، استوار می باشد. لطفاً برای دریافت معلومات مزید، به وب سایت شورای پناهندگان دنمارک (www.drc.ngo/diaspora) مراجعه نمایید.

حمایت کننده: برگزاری این کنفرانس توسط وزارت امور خارجه هالند حمایت شده است.

